

Sager, der ellers saagodtsom ingen Værdi have.

Jeg kan ikke ganske undlade at yttre nogle Ord om det Forhøld, hvori de Forslag, hvortil Udvalget har sluttet sig, staae til Udvalgets egne Forslag. Jeg maa nemlig bestemt benægte, at der i Realiteten er en skarp Adskillelse mellem dem og hvad Udvalget selv har foreslaaet. Udvalget har bestemt erklaret sig for, at Fabrikken bør sælges, naar det kan skee til en passende Priis, og det er hverken Udvalget eller de enkelte Rigsdagsmænd, men Regjeringen, der har at bestemme den passende Priis; men da Udvalgets Fleertal ikke har troet, at det paa nogen Maade var muligt for Dieblirket at opnaae en passende Priis, har det ikke selv villet stille et saadant Forslag, hvorimod man ikke har Noget imod at slutte sig dertil, naar Andre kunne føle sig beroligede derved; mislykkedes det, kommer alt det Øvrige, som Udvalget har foreslaaet, til at gjælde. Det af os optagne Forslag er altsaa blot at betragte som et Tillæg til vore egne Forslag, og om det staaer foran istedetfor bag efter, har ikke noget Bæsentligt at betyde.

Med Hensyn til det under Nr. 3 stillede Forslag, at Ordene „og Fabrikkens Bestaaen betryggende“ skulde udgaae, besinder jeg mig personlig i en noget uheldig Stilling, da jeg ikke hører til det Fleertal i Udvalget, som har haft store Betænkeligheder ved at slutte sig dertil, og jeg maa altsaa, hvis mit Forsvar for Udvalgets Fleertals Mening skulde findes utilstrækkeligt, bede de Herrer, som staae stærkere paa disse Ord end jeg, at forsvare det bedre, end jeg er istand til. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at disse Ord ere stillede her, ikke saameget for derved at udtrykke en juridisk bindende Forpligtelse, som snarere for at den ærede Minister, idet han søger at afhænde Fabrikken som en Heelhed, skulde have det for Die, at Fabrikken burde fremdeles vedblive at gaae, og det af den Grund, at man syntes, at det vilde være mindre rigtigt at bestemme, at den skulde bestaae i nogle Aar, hvori den skulde søge at præstere Beviis for, at den kunde svinge sig yderligere op, og ved Siden deraf at true den med, at den ligesaagodt den ene Dag som den anden kunde

blive nedlagt. Det forekommer mig, at det vilde staae i Strid med Hovedtanken i Loven, som den foreligger, og hvortil vi i det Bæsentlige slutte os, dersom en saadan Trudsel stilles i Baggrunden. Imidlertid troer jeg ikke, at denne Trudsel vil have særdeles meget at betyde, hvorfor jeg ikke videre skal opholde mig ved dette Spørgsmaal.

Der er nogle enkelte Ord, som jeg skal tillade mig at tilføie med Hensyn til nogle Bemærkninger, som tidligere ere faldne. Der blev af det dissenterende Medlem af Udvalget opfattet Tvivl om, hvorvidt overhovedet en saadan Fabrik kan drives her i Kjøbenhavn; jeg vil dertil svare, at ogsaa andetsteds store og deriblandt ganske lignende Fabrikker drives i store Stæder, og det maa være et Fingerpeg paa, hvad jeg ellers ikke vidtløftig skal udvikle, at, ved Siden af de store Mangler, de store Udgifter, som ere forbundne med at drive en Fabrik i en stor Stad, er der andre meget væsentlige Fordele, navnlig med Hensyn til den lette Affætning, den mere umiddelbare Communication med Forbrugerne, man derved skaffer sig, og som ofte maa kunne veie op imod hine Mangler. I nærværende Tilfælde vil det jo ikke være mange Aar, inden man i den Henseende kan have en mere bestemt Mening.

Forsaaendts det ærede dissenterende Medlem lagde megen Vægt paa Fabrikationen af Biscuitfigurer, hvori jeg ogsaa er enig med ham, men ved Siden deraf yttrede, at denne Fabrikation meget godt kunde fortsættes, selv om Fabrikken blev nedlagt, skal jeg tillade mig at bemærke, at det ikke forholder sig rigtigt med det Tal, som han anførte. Biscuitfabrikationen, som uden Sammenligning er den fordeelsagtigste, er i en saadan Stigen, at i de 3 Aar, fra 1848—51, er den steget fra omtrent 5,500 Rbd. til 13,700 Rbd., ligesom den endnu er i en stadig, stærk Stigen, og er ikke saa meget langt fra at naae op til Halvdelen af Fabrikkens hele Affætningsværdi; det er ganske vist, at, dersom det Hele var Biscuitfigurer, vilde Fabrikken have en overmaade god Status. Men man er nu omtrent blank for Biscuitfigurer; det ærede Medlem af Udvalget antog, at denne Industrie meget godt kunde blive ved, om endog Fabrikken blev ned-